Tizenegyedik üzenet

Hitehagyás, a magaslatok
és az egység valódi talajának helyreállítása

Igeolvasmány: 1Kir 12,25-33; 13,33-34; 5Móz 12,2-18

I. Jeroboám hitehagyását a mai keresztyénség egy előképének lehet tekinteni – 1Kir 12,25-33; 13,33-34:

A. Hitehagyás azt jelenti, hogy elhagyják Isten útját, és egy másik útra térnek, hogy Istentől eltérő dogokat kövessenek, valamint azt, hogy az énért tesznek meg dolgokat Jézus Krisztus neve alatt és Isten imádásának ürügyével – Csel 9,2; 18,26; 2Pt 2,2. 15. 21; Júd 11; Bír 18,30-31.

B. Jeroboám hitehagyása öt dologból állt:

1. Jeroboám készített két arany borjút (bálványok), az egyiket Bételbe, a másikat pedig Dánba helyezve, annak érdekében, hogy az embereket eltérítse a Jeruzsálemben történő imádástól, így megszegve Isten rendelkezését arról, hogy a Szentföldön egy egyedülálló imádati központ legyen Izrael fiai egységének megőrzése érdekében – 1Kir 12,26-30; 5Móz 12,2-18.
2. Jeroboám épített egy templomot a magaslatoknál, és papokat jelölt ki az egyszerű emberek közül, akik nem Lévi törzséből származtak – 1Kir 12,31; 13,33b; 2Krón 13,9.
3. Jeroboám elrendelt egy ünnepet a nyolcadik hónap tizenötödik napján (abban a hónapban, amelyet a saját szívében gondolt ki) a júdabeli ünnephez hasonlóan – 1Kir 12,32a. 33b.
4. Jeroboám áldozatokat ajánlott fel az általa készített borjúknak az oltáron Bételnél, és a magaslatok papjait Bételben helyezte el – 32b-33a. vers.
5. Jeroboám felment az oltárhoz, habár ő nem egy pap volt – 33b. vers.

C. Jeroboám hitehagyása súlyos bűnné vált, amely az egész családja elpusztulását okozta Isten ítélete alatt, és végül Izrael fogságba való elhurcolásához vezetett – 13,34; 14,7-11. 15-16; 15,29-30; 2Kir 17,20-23.

D. A mai „Jeroboámok" által felállított imádati központok igazából a becsvágy központjai:

1. A szakadásokat a keresztyénségben önzés és becsvágy okozza.
2. Mivel egyeseknek becsvágyuk van arra, hogy legyen egy birodalmuk az önző vágyuk megelégítéséhez, ők semmibe veszik Isten választását.

E. Isten újtestamentumi ökonómiájában minden igazi Krisztusban hívő pappá tétetik Isten számára, de a leromlott keresztyénség felépített egy rendszert, hogy egyes hívőket Isten szolgálatának elvégzésére rendeljen, egy klerikális hierarchiává téve őket, a többi hívőt pedig laikusként meghagyva; ez egy hitehagyott gyakorlat, amelytől iszonyodnunk kell, és amelyet el kell hagynunk – 1Pt 2,9; Jel 1,6; 5,10; 2,6. 15.

F. Mivel a mai keresztyénség telve van hitehagyással, az Úrnak szüksége van egy helyreállításra – életnek és igazságnak a helyreállítására – Jer 2,11. 13. 19; Jel 2,6. 15; 1Jn 1,1-2. 5-6; Jn 18,37b; 10,10b.

G. Az élet ellátmánya és az igazság kinyilatkoztatása az ellenszerek, amelyeket az apostolok használtak annak során, hogy hitehagyással és a gyülekezet hanyatlásával foglalkoztak – 1Jn 1,1-2. 5-6; Jn 18,37b; 10,10b; 2Pt 1,3-21; 2Tim 1,1. 10; 2,15. 25.

II. A valódi, mindent tartalmazó egység helyreállításához és megőrzéséhez el kell pusztítanunk a magaslatokat – 1Kir 11,7-8; 12,26-33; 13,33-34; 14,22-23; 15,14; 22,43; 2Kir 12,2-3; 14,3-4; 15,3-4. 34-35:

A. A magaslatok azok a helyek voltak, ahol a pogány emberek a bálványaikat imádták.

B. Amikor Izrael fiai beléptek Kánaán földjére, hogy birtokba vegyék azt, Isten megparancsolta nekik, hogy a nemzetek összes magaslatát pusztítsák el – 5Móz 12,1-3:
   1. Egy magaslat felállítása azt jelenti, hogy van egy szakadás; így a magaslatok jelentése szakadás.
   2. A népe egységének megőrzéséhez Isten megkövetelte, hogy ők eljöjjenek az Ő választása egyedülálló helyére; a magaslatok ennek az egyedülálló helynek a helyettesítését és alternatíváját jelentették – 8. 11. 13-14. 18. vers.
   3. Az 1Királyokban két király – Salamon és Jeroboám – az élen járt a magaslatok felállításában; az előbbi a vágykielégítés, az utóbbi pedig a becsvágy következtében – 11,7-8; 12,27.

C. Egy magaslat nem más, mint egy kiemelkedés, a közönséges szint fölé emelt valami:
   1. Ez azt mutatja, hogy egy magaslat magában foglalja valaminek a felmagasztalását.
   2. Elvben a keresztyénségben minden magaslat, minden szakadás, magában foglalja Krisztuson kívül valami másnak a felemelését, felmagasztalását – vö. Kol 1,18.

D. A magaslatok Salamon és Jeroboám alatti felépítéséről szóló feljegyzésnek van egy szellemi jelentősége; a szellemi tanításunkra íródott – Róm 15,4-6:
   1. A Salamon és Jeroboám által épített magaslatok súlyos kárt okoztak az egység talajának – 1Kir 11,7-6; 12,26-33.
   2. A gyülekezeti életben nem szabadna magaslatainknak lennie; hanem mindannyiunknak egy szinten kéne lennie, hogy Krisztust magasztaljuk – Kol 1,18; 3,10-11.
   3. Bármilyen magaslat – még azok is, amelyeknél valódi áldozatokat ajánlanak fel – kárt okoz az egység talajának.

E. A magaslatok elpusztítása három fő dolgot foglalt magában: a helyeket, a képeket és a neveket – 5Móz 12,2-3:
   1. Szellemi értelemben el kell pusztítanunk a gyülekezeten kívül minden helyet és Krisztus nevén kívül minden nevet; ez azt jelenti, hogy el kell pusztítanunk a kultúránkat, a hajlamunkat, a vérmérsékletünket, a szokásainkat, a természeti jellemzőinket, a preferenciáinkat, a vallásos hátterünket annak befolyásával – mindent, ami kárt okoz a valódi egységnek – Gal 2,20; 5,24; 6,14.
   2. Annak érdekében, hogy betöltsük a Kolossé 3,11 igéjét, minden más helyet teljesen el kell pusztítani:
      a. Mindent el kell pusztítanunk, ami nem a gyülekezet Krisztussal.
      b. Nekünk egyszerűen a gyülekezeti életben kéne lennünk Krisztust mint a jó föld gazdagságát élvezve – 5Móz 8,7-9; Ef 3,8.
   3. A gyülekezeti élet a magaslatok elpusztítására vonatkozó hajlandóság hiánya miatt meggyengült – 1Kir 15,14; 22,43:
      a. Az emberi életünkben és kultúránkban sok megmaradó hely van, amelyet el kell pusztítani; mindet el kell pusztítanunk, utána pedig Isten választásának egyedülálló helyére, a gyülekezetbe kell mennünk – Gal 5,24; Mt 16,18.
      b. Minden elpusztítandó helyen van egy odaszentelt oszlop, egy szimbólum vagy egy kép; a jellemünkben vagy hajlamunkban lehet, hogy vannak ilyen oszlopok, szimbólumok vagy képek, amelyeket el kell pusztítani.
      c. A gyülekezetben Krisztuson kívül semmi más nem lehet; Krisztusnak kell lennie mindennek és mindenekben – Kol 1,18. 27; 2,2; 3,11.

III. A keresztyén világban mindenhol jelenlévő hitehagyás, magaslatok és szakadások következtében szükség van az egység valódi talajának helyreállítására – Ef 4,2-6. 13; Jn 17,11. 14-23; 1Kor 10,16-17:

A. Az Újtestamentum isteni kijelentése szerint a gyülekezeti talaj – az egység valódi talaja – három kulcsfontosságú elemből tevődik össze:

1. A gyülekezeti talaj összetételének első eleme: Krisztus egyetemes Testének egyedülálló egysége – Ef 4,4:
    a. Ezt az egységet a Szellem egységének nevezik – 3. vers.
    b. Ez az egység az az egység, amelyért az Úr imádkozott a János 17-ben – egység a feldolgozott Háromegy Istennek az összes Krisztusban hívővel való elegyedésében – 6. 11. 14-24. vers.
    c. Ez az egység az összes Krisztusban hívő szellemébe átadatott, miközben az élet Szelleme által Krisztussal mint az isteni élettel újjászülettek.
2. A gyülekezeti talaj második eleme: annak a településnek az egyedülálló talaja, amelyben egy helyi gyülekezet létrejön és létezik – Csel 14,23; Titus 1,5; Jel 1,11.
3. A gyülekezeti talaj harmadik eleme: az egység Szellemének valósága, kifejezve Krisztus egyetemes Testének egyedülálló egységét egy helyi gyülekezet településének egyedülálló talaján – 1Jn 5,6; Jn 16,13:
    a. A valóság Szelleme által, aki az Isteni Háromság élő valósága, Krisztus Teste egysége valóságossá és élővé válik.
    b. Ezen keresztül a Szellemen keresztül a gyülekezet talaja életben, nem pedig a törvényességben van alkalmazva.
    c. Ezáltal a Szellem által a gyülekezet valódi talaja kapcsolatban áll a Háromegy Istennel – Ef 4,3-6.

B. A gyülekezet, Krisztus organikus Teste, osztatlan és oszthatatlan; ez az egyedülálló Test sok helyi gyülekezetben fejeződik ki az isteni egységben, amint ez ott van a Háromegy Istennel és az isteni természetben, elemben, esszenciában, kifejeződésben, funkcióban és bizonyságban – Jel 1,11; Jn 17,11. 21. 23.

C. A valódi egység – az Isten természete szerinti egység – egy mindent tartalmazó, átfogó egység, amely az összes pozitív dolgot tartalmazza – Zsolt 23,6; 36,8-9; 43,3-4; 84,1-8. 10-12; 92,10; 133,1. 3b:
1. Amikor az egység helyreáll, az összes szellemi gazdagság és az összes pozitív dolog helyreáll vele együtt, mert ezek mind az egységben léteznek – Ef 4,3; 3,8.
2. Az összes istenes dolog és az összes szellemi gazdagság a miénk az egység valódi talaján – 5Móz 8,7-9; 12,12. 26-28.
3. A valódi egység nem részleges egység; hanem ez egy nagy, teljes, átfogó egység, egy teljes egészében való egység – Zsolt 133,1:
    a. Ez az egység, amint az Efézus 4,3-6 szakaszban feltárul, magába foglalja Istent az Atyát, Krisztust az Urat és a Szellemet mint az élet Adóját.
    b. A mindent tartalmazó egység hozzáférést ad nekünk az összes pozitív erényhez és tulajdonsághoz – 1-2. vers.

D. Hálát és dicséretet adunk az Úrnak a látásért a magaslatok elpusztításával kapcsolatban és a valódi, mindent tartalmazó egység helyreállításával és megőrzésével kapcsolatban; ez a mi kiváltságunk, hogy megismerhetjük, megtapasztalhatjuk és élvezhetjük ezt az egységet ma az Úr helyreállító munkájában – Zsolt 133,1. 3b; Jn 17,21-23; Ef 4,3-6.

© 2022 Living Stream Ministry